

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 14 grudnia 1966 r.

Nr 68

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

324 — z dnia 25 listopada 1966 r. w sprawie społecznych przeglądów warunków pracy. 659

ZARZĄDZENIE

325 — Ministrów Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Finansów z dnia 2 grudnia 1966 r. w sprawie rozliczania niedoborów i nadwyżek zboża oraz produktów jego przemiału w uspołecznionych miynach gospodarczych 661

OBWIESZCZENIE

326 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 30 listopada 1966 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm 663

324

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 25 listopada 1966 r.

w sprawie społecznych przeglądów warunków pracy.

Na podstawie art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) Rada Ministrów i Centralna Rada Związków Zawodowych postanawiają, co następuje:

§ 1. 1. Społeczne przeglądy warunków pracy przeprowadza się w uspołecznionych zakładach pracy.

2. Zadaniem społecznych przeglądów warunków pracy jest:

- 1) badanie stanu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przestrzegania obowiązujących przepisów w tym zakresie,
- 2) ocena wykonania planu poprawy warunków pracy oraz sposobu i celowości dokonywania na ten cel wydatków,
- 3) przedstawianie wniosków w zakresie poprawy warunków pracy.

§ 2. 1. Społeczne przeglądy warunków pracy przeprowadzane są na zasadach określonych w instrukcji stanowiącej załącznik do uchwały.

2. Zarządy główne związków zawodowych oraz właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych, zarządy centralnych organizacji spółdzielczych) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych mogą wydawać wy-

tyczne dostosowujące instrukcję określoną w ust. 1 do szczególnych warunków występujących w niektórych gałęziach gospodarki narodowej. Wytyczne w stosunku do zakładów górniczych wydaje się ponadto w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego.

3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych określi zasady i tryb przeprowadzania społecznych przeglądów warunków pracy w jednostkach (zakładach, instytucjach) wojskowych i w podległych mu przedsiębiorstwach państwowych.

§ 3. Traci moc uchwała Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 2 czerwca 1960 r. w sprawie społecznych przeglądów warunków bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach górniczych (Monitor Polski Nr 62, poz. 292).

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych:
I. Loga-Sowiński

Załącznik do uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 listopada 1966 r. (poz. 324).

INSTRUKCJA W SPRAWIE SPOŁECZNYCH PRZEGLĄDÓW WARUNKÓW PRACY

Rozdział 1.

Zasady przeprowadzania społecznych przeglądów warunków pracy.

§ 1. Społeczne przeglądy warunków pracy przeprowadzają co najmniej raz do roku zakładowe komisje przeglądowe.

§ 2. 1. Uchwałę o przeprowadzeniu społecznego przeglądu warunków pracy podejmuje rada zakładowa na posiedzeniu plenarnym.

2. W posiedzeniu rady zakładowej (ust. 1) poza jej członkami powinni uczestniczyć:

- 1) kierownik zakładu pracy lub jego przedstawiciel,
- 2) przedstawiciel zakładowego komitetu (egzekutywy) Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,

- 3) przedstawiciel rady robotniczej,
- 4) przedstawiciel komitetu zakładowego Związku Młodzieży Socjalistycznej,
- 5) przedstawiciel koła Naczelnej Organizacji Technicznej,
- 6) kierownik przyzakładowej (międzyzakładowej) placówki przemysłowej służby zdrowia lub jego przedstawiciel.

3. W posiedzeniu określonym w ust. 1 może wziąć udział przedstawiciel zarządu okręgowego związku zawodowego, inspektor pracy i przedstawiciel jednostki nadrzędnej nad zakładem pracy, których zawiadamia się o terminie posiedzenia.

§ 3. Uchwała o przeprowadzeniu społecznego przeglądu warunków pracy określa:

- 1) skład zakładowej komisji przeglądowej,
- 2) szczegółowe zadania społecznego przeglądu warunków pracy,
- 3) termin rozpoczęcia i zakończenia przeglądu oraz opracowania wniosków do realizacji.

§ 4. 1. W skład zakładowej komisji przeglądowej wchodzi:

- 1) zakładowy społeczny inspektor pracy,
- 2) przedstawiciele rady zakładowej,
- 3) przedstawiciele kierownika zakładu pracy,
- 4) przedstawiciele rady robotniczej,
- 5) kierownik przyzakładowej (międzyzakładowej) placówki przemysłowej służby zdrowia lub jego przedstawiciel,
- 6) robotnicy, technicy i inżynierowie wykazujący się znajomością procesów produkcyjnych i zagadnień ochrony pracy oraz przejawiający duże zaangażowanie społeczne.

2. Przewodniczącym zakładowej komisji przeglądowej jest zakładowy społeczny inspektor pracy.

3. Zakładowa komisja przeglądowa tworzy w razie potrzeby oddziałowe (wydziałowe) komisje przeglądowe lub zespoły problemowe i określa ich zadania.

Rozdział 2.

Tryb przeprowadzania społecznych przeglądów warunków pracy.

§ 5. Zakładowa komisja przeglądowa powinna w szczególności:

- 1) przeprowadzić kontrolę warunków pracy bezpośrednio na stanowiskach roboczych,
- 2) zaznajomić się z opiniami i wnioskami pracowników dotyczącymi poprawy warunków pracy oraz z zarządzeniami i zaleceniami organów nadzoru nad warunkami pracy.

§ 6. Kierownik zakładu pracy oraz kierownicy właściwych komórek organizacyjnych obowiązani są zapewnić komisjom przeglądowym i zespołom problemowym warunki do dokonania przeglądu oraz udzielać im niezbędnych informacji i materiałów dotyczących ochrony pracy oraz zapewnić inną konieczną pomoc.

§ 7. 1. Przy ustalaniu zadań dla zakładowej komisji przeglądowej uwzględniać należy w pierwszym rzędzie przyczyny powodujące wypadki przy pracy oraz choroby zawodowe i schorzenia związane z warunkami środowiska pracy.

2. Społecznym przeglądem warunków pracy należy objąć w szczególności:

- 1) w zakresie techniki bezpieczeństwa pracy:
 - a) realizację przez zakład pracy zadań w zakresie postępu technicznego, poprawy organizacji pracy zakładu pracy i innych przedsięwzięć mających wpływ na warunki pracy,
 - b) stan techniczny pomieszczeń pracy oraz stan techniczny i wyposażenie maszyn i urządzeń technicznych w osłony i inne środki zabezpieczające pracowników obsługujących te maszyny i urządzenia,

- c) organizację i stan transportu,
- d) stan urządzeń wentylacyjnych, klimatyzacyjnych, odpylających i innych wpływających na warunki pracy,
- e) stan ochrony pracowników przed działaniem materiałów niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia,
- f) organizację i sposób wykonywania pracy na stanowiskach roboczych,
- g) zaopatrzenie pracowników w odzież ochronną i sprzęt ochrony osobistej oraz gospodarkę tą odzieżą i sprzętem;
- 2) w zakresie higieny pracy, zapobiegania chorobom zawodowym i ich zwalczania:
 - a) stosowanie środków zapobiegających chorobom zawodowym i innym schorzeniom związanym z warunkami środowiska pracy,
 - b) stan opieki lekarskiej nad zdrowiem pracowników, a zwłaszcza przeprowadzanie badań lekarskich wstępnych i okresowych oraz wykonywanie przez zakład pracy zaleceń lekarskich,
 - c) stan urządzeń higieniczno-sanitarnych;
- 3) w zakresie przestrzegania przepisów ochrony pracy:
 - a) szkolenie i instruktaż pracowników w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - b) przestrzeganie przez pracowników zajmujących stanowiska kierownicze oraz przez pozostałych pracowników zasad i przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - c) przestrzeganie przepisów o czasie pracy, o ochronie pracy kobiet i młodocianych;
- 4) w zakresie realizacji planów poprawy warunków pracy:
 - a) stopień wykonania planu poprawy warunków pracy za ubiegły rok kalendarzowy,
 - b) analizę celowości planowania i sposobu wydatkowania środków finansowych przeznaczonych na poprawę warunków bezpieczeństwa i higieny pracy, a w szczególności przeznaczonych na inwestycje i kapitalne remonty.

Rozdział 3.

Zasady wykorzystywania wyników społecznych przeglądów warunków pracy.

§ 8. 1. Zakładowa komisja przeglądowa sporządza w terminie 14 dni od zakończenia przeglądu sprawozdanie o stanie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie.

2. Sprawozdanie sporządza komisja opierając się na:

- 1) wynikach własnych badań oraz badań przeprowadzonych przez oddziałowe (wydziałowe) komisje przeglądowe oraz zespoły problemowe,
 - 2) materiałach obrazujących kształtowanie się liczby wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz ich przyczyny,
 - 3) opiniach i wnioskach pracowników,
 - 4) innych materiałach.
3. Sprawozdanie powinno w szczególności zawierać:
- 1) informację o realizacji planu poprawy warunków pracy w okresie objętym sprawozdaniem,
 - 2) informację o wykonywaniu zarządzeń i zaleceń organów nadzoru nad warunkami pracy,
 - 3) wykaz występujących nadal potrzeb w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - 4) wnioski dotyczące usunięcia istniejących braków oraz dalszej poprawy warunków pracy.

4. Sprawozdanie doręcza się kierownikowi zakładu pracy, radzie zakładowej, jednostce nadrzędnej nad zakładem pracy oraz nadrzędnej instancji związkowej.

§ 9. 1. Kierownik zakładu pracy obowiązany jest:

- 1) niezwłocznie zapoznać się z wynikami społecznego przeglądu warunków pracy,

2) w terminie miesiąca od otrzymania sprawozdania ustalić terminy usunięcia stwierdzonych uchybień i wydać stosowne zarządzenia w tym zakresie,

3) zapewnić uwzględnienie wyników przeglądu w najbliższym planie poprawy warunków pracy i zapewnić jego realizację.

2. O wydanych zarządzeniach i czynnościach podjętych w związku z wynikami społecznego przeglądu warunków pracy kierownik zakładu pracy zawiadamia radę zakładową.

§ 10. 1. Konferencja samorządu robotniczego na specjalnym posiedzeniu odbytym w terminie umożliwiającym wprowadzenie do planu techniczno-finansowego przyjętych wniosków:

1) rozpatruje i ocenia wyniki przeglądu oraz podjęte w związku z tym decyzje kierownika zakładu pracy,

2) podejmuje uchwały zmierzające do usunięcia stwierdzonych braków i uchybień oraz dalszej poprawy warunków pracy.

2. W posiedzeniu (ust. 1) bierze w miarę możliwości udział przedstawiciel jednostki nadrzędnej nad zakładem pracy.

§ 11. Kierownik zakładu pracy obowiązany jest w terminie 10 dni od posiedzenia konferencji samorządu robotniczego przekazać do zjednoczenia (jednostki równorzędnej) sprawy wymagające decyzji lub pomocy ze strony zjednoczenia (jednostki równorzędnej).

§ 12. Dyrektor zjednoczenia (jednostki równorzędnej) obowiązany jest w terminie miesięcznym podjąć decyzje w sprawach przekazanych zgodnie z przepisem § 11.

§ 13. Zjednoczenie (jednostka równorzędna) dokonuje oceny wyników społecznych przeglądów warunków pracy i w razie potrzeby w porozumieniu z właściwą instancją związku zawodowego podejmuje niezbędne środki w celu usunięcia stwierdzonych uchybień i dalszej poprawy warunków pracy.

325

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU ORAZ FINANSÓW

z dnia 2 grudnia 1966 r.

w sprawie rozliczania niedoborów i nadwyżek zboża oraz produktów jego przemiału w uspołecznionych młynach gospodarczych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244), art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 oraz z 1963 r. Nr 28, poz. 164) oraz § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 lipca 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skupu uprawnień do wydawania przepisów o przemiale zbóż (Monitor Polski Nr A-64, poz. 833) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie ustala zasady rozliczania niedoborów i nadwyżek w stanie ilościowym zboża oraz produktów jego przemiału, ujawnionych w wyniku inwentaryzacji, przeprowadzanych w trybie przewidzianym obowiązującymi przepisami, oraz podczas kontroli dokonywanych:

1) w młynach, kaszarniach, wiatrakach i samodzielnych śrutownikach podległych prezydiom gromadzkich (miejskich w miastach nie stanowiących powiatów) rad narodowych oraz rad narodowych osiedli, zwanych dalej „młynami gromadzkimi”,

2) w usługowych młynach, kaszarniach, wiatrakach i samodzielnych śrutownikach przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego i innych jednostek gospodarki uspołecznionej, zwanych dalej „młynami przedsiębiorstw”,

3) w punktach wymiany zboża na produkty przemiału.

§ 2. Przy rozliczaniu niedoborów i nadwyżek, o których mowa w § 1, nie mają zastosowania przepisy o ubytkach naturalnych.

§ 3. 1. Niedobory w stanie ilościowym zboża i produktów jego przemiału powstałe na skutek wypadków losowych podlegają odpisaniu.

2. Niedobory w stanie ilościowym zboża i produktów jego przemiału nie podlegające odpisaniu mogą być kompensowane z nadwyżkami tylko na zasadach określonych zarządzeniem.

§ 4. 1. Niedobory, występujące jednocześnie w produktach głównych i ubocznych zboża, kompensuje się z występującymi jednocześnie nadwyżkami tego samego rodzaju zboża, a niedobory w zbożu — z występującymi jednocześnie nadwyżkami produktów głównych i ubocznych tego samego rodzaju zboża.

2. Kompensata niedoborów z nadwyżkami, o której mowa w ust. 1, dokonywana jest ilościowo, na zasadach ustalonych dla rozliczania się ze zboża przyjętego do przemiału gospodarczego.

3. Niedobory i nadwyżki nie skompensowane na zasadach określonych w ust. 1 i 2 mogą być kompensowane na zasadach określonych w § 5.

§ 5. 1. Może być kompensowany w ramach tego samego rodzaju zboża i produktów jego przemiału:

1) niedobór produktu ubocznego:

a) z taką samą ilościowo nadwyżką produktu głównego lub zboża, jeżeli nadwyżka ta jest ilościowo równa lub większa od niedoboru,

b) do wysokości nadwyżki ilościowej produktu głównego lub zboża, jeżeli nadwyżka ta jest mniejsza od niedoboru;

2) niedobór produktu głównego:

a) z taką samą wartościowo nadwyżką zboża lub produktu ubocznego, jeżeli wartość nadwyżki jest równa lub większa od wartości niedoboru,

b) do wysokości wartościowej nadwyżki zboża lub produktu ubocznego, jeżeli wartość nadwyżki jest mniejsza od wartości niedoboru;

3) niedobór zboża:

a) z nadwyżką ilościową produktu głównego — na zasadach określonych w pkt 1,

b) z nadwyżką wartościową produktu ubocznego — na zasadach określonych w pkt 2;

4) niedobór jednego gatunku produktu głównego z nadwyżką ilościową lub wartościową innego gatunku produktu głównego — odpowiednio na zasadach określonych w pkt 1 i 2.

2. Nadwyżki wartościowe, które powstaną przy kompensacie dokonywanej na zasadach określonych w ust. 1, mogą być zaliczone na pokrycie występujących jednocześnie niedoborów wartościowych, jeżeli ilościowy niedobór masy towarowej znajduje pełne pokrycie w ilościowej nadwyżce tej masy.

3. Kompensata niedoborów z nadwyżkami na zasadach określonych w ust. 1 i 2 może być dokonywana tylko w ramach danego rodzaju zboża i produktów jego przemiału pochodzących: z opłat za przemiał pobranych przez młyn, oszczędności przemiałowych oraz normatywu przemiałowego,